

Било да се одлучи за изборе или за бојкот, опозиција је у опасности да из тог процеса изађе у много лошијем стању него што је ушла.

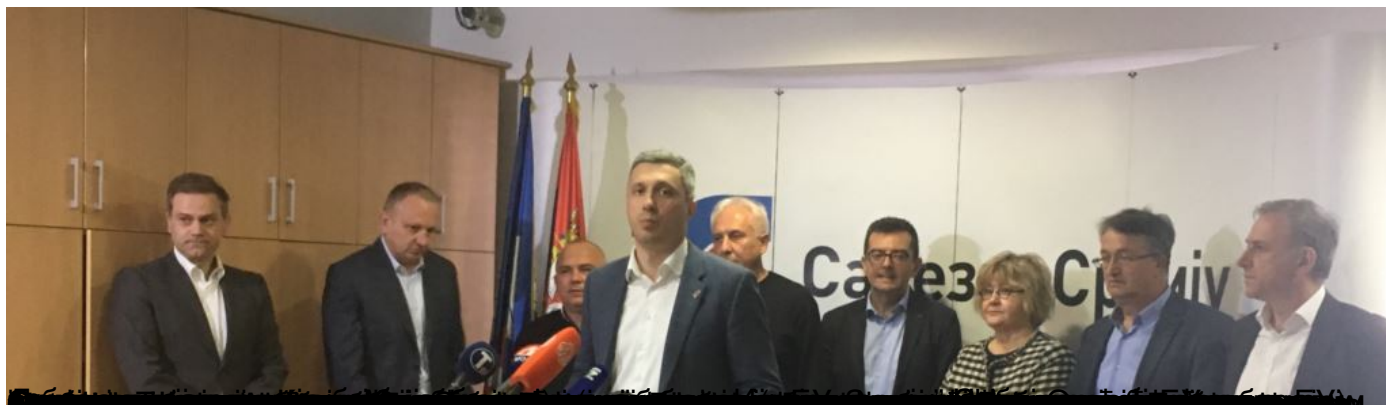
У последњих неколико недеља актуелизовали су се позиви на бојкот предстојећих редовних избора. Отуда је разумљиво да су пажњу јавности привукли разговори власти и опозиције о изборним условима, који се одвијају у нејасној и помало опскурној атмосфери. Након сусрета на ФПН, у организацији неколико НВО-а „доказане добронамерности”, отворила су се два питања.

Једно се тичало услова за одржавање фер и праведних избора, а друго се односило на форму разговора – да ли расправа о изборним условима треба да буде јавна или тајна? Као што је познато СзС и делови “грађанске опозиције” међусобно нису имали јединствен став по тим питањима. Овај непродуктивни мањак слоге унутар коалиције, који доприноси хаотичности опозиционе сцене, мора бити примећен, али неће овде бити тема даљег разматрања.

Оно што одмах пада у очи је следеће: разговори који се тичу интереса свих политичких актера не укључују све актере. Ово указује на то да циљ разговора није обезбеђивање фер услова за све. Пре је реч о изборним условима који би омогућили какву такву прераспodelу моћи у тренутку кад СНС има подршку која јој омогућује доминантну позицију.

„ПОШТЕНО“ ПРИВИЛЕГОВАЊЕ

Чини се да се иза позива на „фер” изборне услове крије позив за привилегован положај дела опозиције, ако не у односу на саму власт, онда сигурно у односу на остале опозиционе актере. Овај став логично следи и из убеђења да је само „грађанска” опозиција „права” опозиција. Управо је то суштински проблем ових разговора. Формулисање изборних услова без консензуса свих релевантих политичких снага у будућности може бити узрок новог незадовољства и разлог политичке нестабилности, и то у ситуацији када је Србији из низа разлога – од геополитике до економије – стабилност итекако потребна.

[Нови Стандард](#)